

KMD 1 – Naaldwijk 1

Ook het 2^e speelde vandaag tegen Naaldwijk. Die wedstrijd gelijk maar even meegepikt. Daar ontbraken vandaag wel erg veel spelers, en ook na deze wedstrijd is het wachten op de eerste driepunter. Wel kon ik, zittend tussen de supporters van Naaldwijk, twee conclusies trekken:

1. Milan was de man van de wedstrijd.
2. Ik twijfelde er vorige keer al over, maar het is nu definitief: Ik ga voortaan discrimineren in deze verslagen. Uiteraard niet op geaardheid, afkomst, huidskleur of geloof, maar op grammatica. Ik vind, als je niet in staat bent om één normale zin zonder taalfouten te produceren, maar je denkt wel dat je iets moet roepen naar de scheids of een speler van de tegenstander, dan vraag je erom.....

Dan de wedstrijd van het 1^e. Een derby die al ver teruggaat in de geschiedenis. Naaldwijk vloog uit de startblokken. Robin had z'n handen vol aan de rechtsbuiten. En Naaldwijk zette ons onder druk, zonder tot echt grote kansen te komen. Na een minuut of tien begon KMD de wedstrijd steeds meer naar zich toe te trekken. Maar ook KMD kreeg weinig kansen. Ik telde een paar mooie dribbels van Issy, en een paar attractieve omschakelmomenten met schoten van Jaydi en Issi. En een gevaarlijk moment waarbij Jaydi om de ver uitgekomen keeper heen speelde, alleen één van de verdedigers van Naaldwijk was tijdig terug om een doelpunt te voorkomen. Al met al een 0-0 ruststand waar weinig op af te dingen viel.

Na rust barstte het spektakel los. Eerst scoorde Naaldwijk. Een vrije trap op de rand van "de 16" leek afgeslagen maar caramboleerde in tweede instantie toch over Vince heen. Er was direct beweging vanaf de bank en onder luid tromgeroffel van onze enige hooligan Jael (als ik Sander niet meetel) viel Tony in. De verwachtingen waren na zijn invalbeurt tegen Vredenburg hoog. Vanaf dat moment kregen we een soort masterclass "Hoe speel je spits?" te zien. Rustige aannames van hoge ballen, doorkoppen, dieptepasses, overzicht, duels aangaan en een assist. Eigenlijk resteerde aan het einde van de wedstrijd maar 1 vraag: Wie was die gast die vorig jaar in de spits stond met dezelfde naam? Alsof hij in 35 minuten even wilde laten zien dat dit alles allemaal een groot misverstand was geweest.

De 1-1 hing mede daardoor in de lucht. Renzo, die voor de 100^e keer doorjaagde (wat een longen heeft die gast), was deze keer succesvol doordat de keeper de bal losliet, waarna andere invaller Twan kon scoren. Over Twan later meer.

We bleven daarna vol gas geven. Kris stormde mee naar voren, en leverde een voorzet af die na een overstapje en een scrimage voor de voeten van Jaydi belandde: 2-1! Even over Jaydi, ik weet dat iedereen de longen uit z'n lijf heeft gelopen, maar deze jongen heeft 97 minuten werkelijk alles gegeven. Die had na het laatste fluitsignaal gewoon niets meer over. Wat een strijder.

Na een terechte strafschop voor Naaldwijk stond het toch ineens weer 2-2. Pffff. Alle moeite voor niks? Schipluiden scenario? Maar de toeschouwers hadden er minder vertrouwen in dan de spelers zelf.

Appie, die als jeugdtrainer al de naam had topfitte selecties te bouwen, lijkt het nu ook weer geflikt te hebben. Net als tegen Vredenburg was juist het laatste kwartier voor KMD. Eerst viel de 3-2. Dat was een soort schilderij van Rembrandt, een doelpunt van het jaar. Renzo passte op Daan die met iets wat het midden hield tussen een volley en een omhaal de bal achter de beduusde keeper van Naaldwijk deponeerde. Wat een feest, en wat een gerechtigheid.

En dan was het nog niet voorbij. Naaldwijk probeerde in de (lange) blessuretijd iets te forceren en liep tegen een counter aan. Ingeleid door Tony stormde Twan alleen op de keeper af. Nu ken ik Twan al een jaartje of 20, en ben zelfs jaren de voorzitter geweest van zijn persoonlijke fanclub, maar de rust waarmee hij de keeper omspeelde was ongekend. Wat een mooie 4-2. Twee invallers die geduldig op hun kans hebben gewacht en zo bepalend zijn bij hun invalbeurt. Respect!

Laat ik nog 1 naam noemen, onze keeper Vince. Als je ziet hoeveel rust en vertrouwen hij aan de bal laat zien, dan vergeet je nog wel eens dat 'ie pas net 19 jaar is.

Zonder iemand tekort te willen doen: Bedankt voor dit schouwspel, mannen. We hebben genoten. Deze inzet en dit voetbal gaan publiek trekken!